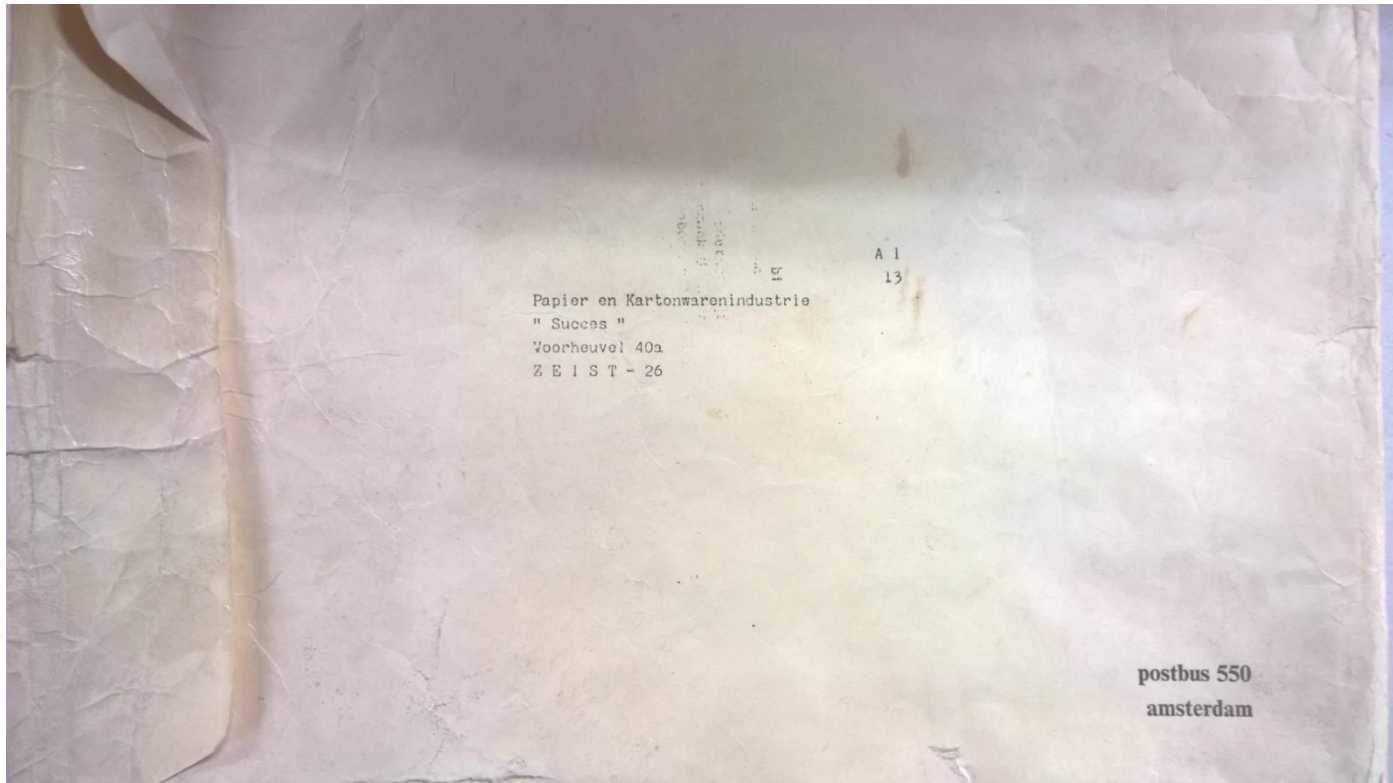

Hoofdstuk 5 1959-1975

Pak 'm beet 15 jaar werken en dan stoppen.

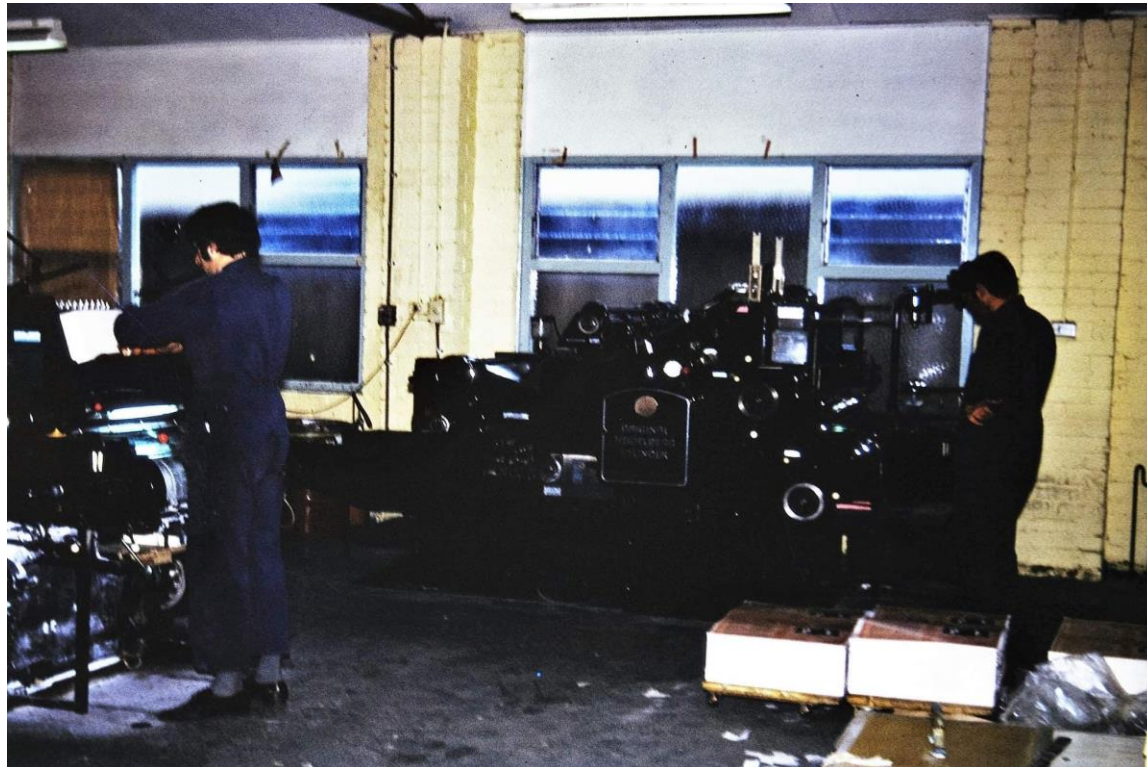
Er volgt een periode van noeste arbeid. De 3 bedrijven draaien goed, hoewel er na verloop van tijd wel weer nieuwe puntjes van aandacht aan zitten te komen. De tijden veranderen en de gezondheid van de broers / ouderdom begint hun parten te spelen. Met als gevolg dat in 1975 het plaatje ineens drastisch gewijzigd is.

1959-1975

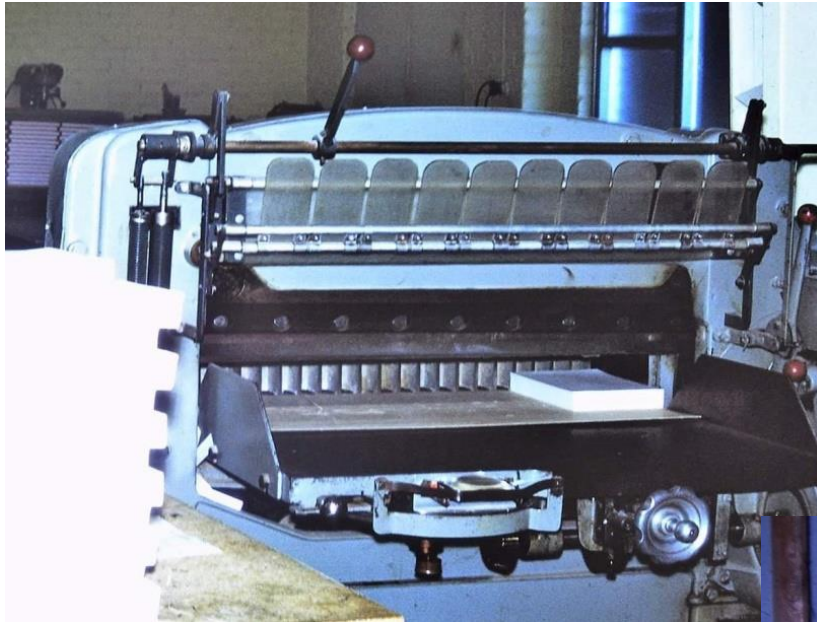
Een kleine 17.000km verderop heeft Anton de zaak volledig ingericht. Het bedrijfspannend groeit en hij heeft voor nagenoeg alle grafische technieken een machine klaar staan.

Wat staat er aan machines? In ieder geval een aantal hoogdrukpersen : 2x Heidelberg Cilinder Automaat (HCA) type KSB en S, een handdegel en uiteraard een Heidelberg T degelautomaat (HDA).

Afb. 2

1959-1975

Afb. 3

**Aan afwerkingsapparatuur is ook
genoeg te vinden : Perfecta
snijmachine, rilmachine,
papierboor, oogringmachine,
rondhoeker, foliepersje,
bordschaar....**

Afb. 4

1959-1975

Verder valt er uit Australië niet erg veel te melden. Anton en Christina hebben de zaak netjes voor elkaar en hebben o.a. Roche als vaste klant voor medicijndoosjes. De hele familie werkt mee. Zoon Tony achter de machines en beide dochters draaien mee voor de andere grafische klusjes.

Afb. 5

Emigratie geslaagd.....

Afb. 6

1959-1975

In Utrecht op de Hoenderstraat binden Jan en z'n bedrijfsleider de strijd aan met de vele concurrenten in de stad. Een snelle wandeling door de stad, kranten en het telefoonboek van Utrecht rond 1960 laat zien dat er alleen al in de binnenstad 7 grotere en kleinere boekbinderijen zijn. In het Utrechts Nieuwsblad staan bijna dagelijks personeelsadvertenties voor vouwers, snijders enz. De Grafische Vakschool op de Jutfaseweg is groter dan ooit.

Wij vragen besch. MEISJES van 15-20 jaar, voor ons cart. atelier en onze binderij, als mede een hulpvakman. Boekb. cart. fabriek, Fa. A. en J. de Bie, Hoenderstraat 27, Utrecht, bij Leidseveer. Melden na 18 uur, bij voorkeur ook zaterdag tot 14 uur.

Afb. 7

Camco vouwmachine

Afb. 8

1959-1975

Eind zestiger jaren begint Jan er langzaam aan wat genoeg van te krijgen en geeft steeds meer van de dagelijkse leiding in handen aan z'n bedrijfsleider. Jan gaat zich meer bezig houden met hobby's als fotograferen en filmen én hij laat een typische 60er jaren bungalow in Harmelen neerzetten.

Afb. 9

In juni 1974 komt Jan, na een korte ziekte te overlijden. Jan's vrouw Door zette samen met de bedrijfsleider het bedrijf voort als B.V. onder de naam "Boekbinderij en Cartonnagefabriek J. de Bie B.V. ". Voorlopig nog even op de locatie Hoenderstraat maar dat zou niet al te lang meer duren omdat Utrecht het stadscentrum vol enthousiasme en zonder pardon aan het platgooiendempenherveropnieuwbouwen is.

1959-1975

De “Papier en Karton verwerkende Industrie Succes” in Zeist had een flitsende start.

Afb. 10

Afb. 11

In 1961 werd het hokje op de Slotlaan echt te klein en moest er uitgekeken worden naar een echt bedrijfsgebouw. Op de Voorheuvel, pal tegenover de Rozenstraat, was een winkel/bedrijfscomplex genaamd “Kampioen” met in het midden een poort en toegang naar een binnenplaats. Links van de poort een fietsenwinkel en rechts een lampenzaak. Het hele complex was in bezit van de familie van Dam. Op de binnenplaats de metaal draaierij van Piet Slingerland, een fietsentoonzaal, de fietsenmakers werkplaats en een bedrijfsgebouw van twee verdiepingen en daarnaast een opslagruimte. Ideaal en te huur

1959-1975

Er waren natuurlijk ook wel wat nadelen : het gebouw was niet erg solide: plat dak met dakliggers van oude Zeister tramrails, werkplaatsvloer van stoeptegels en de binnenplaats was voorzien van grind met kuilen. Niet echt handig met pallets papier. Maar dan weer wel water, krachtstroom, toilet, oliekachel en kantoorruimte. OK, het nieuwe adres van af nu: Voorheuvel 40a.

	● Papier- en Kartonverw. industrie
15370	Brink, W.A. van de, van Doorneweg 6.
16714	Papierhandel N.V., Torenlaan 17a.
030-	Pergamon Papier B.V., Grasstraat
711971	6, Utrecht.
17264	Succes, Voorheuvel 40a.

Afb. 12

Achterin de HDA GT met daarnaast een stansvormenkast. Helemaal rechts de Polar 105 snijmachine die in 1966 nieuw werd aangeschaft. In het midden de werktafel die ik me alleen maar herinner als gigantische puinhoop+koffiehoek.

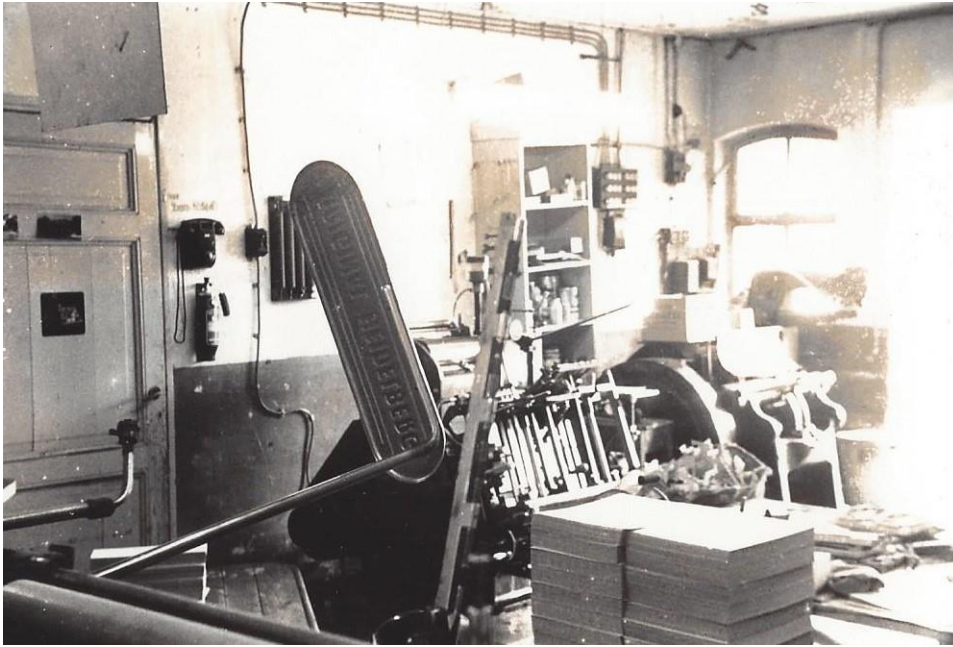
Door de jaren heen werd er wel e.a. opgeknapt: gaskachel, fatsoenlijke verlichting en de vloer moest voor sommige machines net ff iets beter...

Afb. 13

1959-1975

Tegen de andere muur de HDA T en een Victoria handdegel. Achter de deur was een ruimte waar de Jagenberg vouwdozenplakmachine stond.

Afb. 14

Op de bovenverdieping het kantoortje met daarachter iets wat op een keuken leek. Verder een ruimte voor materiaalopslag, stansvormenwerkplaats en enkele hechtmachines.

Afb.15

De bedrijfscactus...stond jaren als enige plant eenzaam en alleen in de vensterbank op kantoor...

Afb.16

1959-1975

Daar sta je dan in 1969 naast de toen gloednieuwe Polar 105 snijmachine....

De grootste klanten waren en bleven de bestekfabrieken in Zeist. Maar ook verder weg. PAKO in Rhenen, Hooijkaas en Zilverstad in Schoonhoven. Voor de vouwdozenplakmachine was de grootste klant de knopenfabriek in Putten, Knopex. Hechtdozen gingen vooral naar INA lagerfabriek in Barneveld.

Afb.17

Afb. 18

Afb. 19

1959-1975

We gaan de lepeldoosjes eens van dichtbij bekijken. Tot begin 70'er jaren waren dit omplakte doosjes met meestal een fluweelkartonnen interieurtje.

Het omplakvel van het deksel werd vaak elders gedrukt. Stond er een tekstje in de binnenkant dan gebeurde dit in huis op de Heidelberg degel. Het stanswerk d.m.v. stansvormen voor de plakvellen/doosdeksel/interieur gebeurde ook op deze machine.

Afb. 20

Afb. 21

Afb. 22

1959-1975

Waren alle onderdelen klaar dan inladen en door naar de thuisplakkers. Rond 1970 waren er zo'n 10 vaste thuiswerkers in dienst in en om Zeist. Zij werkten, vaak met het hele gezin, gewoon in de huiskamer aan de eettafel. Hoe meer ze plakten hoe meer ze verdienden. Op één vaste dag in de week werd het werk gebracht en opgehaald. Er gingen stapels tegelijk naar toe en in grote pakken van 500 stuks weer mee terug. De thuiswerkers hadden een aanlijmmachientje in gebruik en kregen broodjes beenderlijm bijgeleverd. De lijm moest opwarmen op een kookplaatje en rook muf. Het plakken was een bewerkelijk klusje en vroeg wel enige handigheid... het plakwerk moest er natuurlijk wel strak uitzien ! Meestal zag je moeders aan het plakken en paps de klusjes er om heen doen zoals voorvrouwen en inpakken.

Afb.23

Een beetje vlot werkende familie kon er een leuke cent mee verdienen. Er zijn in die jaren duizenden doosjes geplakt.

1959-1975

Maar er kwam verandering. Het plakken was te tijdrovend en dus te duur. Cees stelde voor bij (o.a. Sola) om over te stappen op een ander soort doosjes: vouwdoosjes. Hij had een stansvorm ontwikkeld waarbij het doosje en deksel zonder lijm opgezet kon worden en nog stevig was ook. Als extra modern snufje kocht hij voor de HDA T een folie-inrichting zodat het deksel (i.p.v. gedrukt) nu in kleurfolie een tekst kreeg.

Afb. 24

Deze verandering bleek achteraf ook de inleiding te zijn van het einde van de lepeldoos...
De volgende stap was een kunststof doorzichtig dekseltje, daarna ook een kunststof bodempje en uiteindelijk alles van plastic. Einde verhaal.

1974-1975

In 1974 volgden er een aantal pijnpuntjes die er uiteindelijk voor zorgden dat de Fa. Succes verkocht werd. De oorzaken:

- 1) Cees passeerde de 65 en de bedachte opvolging ging niet helemaal zoals gewenst.**
- 2) De dozenmarkt zakte in een paar jaar tijd sterk in.**
- 3) De gemeente Zeist kreeg Utrechtse waanideeën met de daarbij behorende sloopzucht.**

Afb. 25

1974-1975

Lopen we de puntjes eens door...

1) Cees kwam uit 1908, in '73 bereikte hij de 65 levensjaren. Tijd om te stoppen. Aanvankelijk had Cees het plan dat zoon Cees R. , die de grafische vakschool in Utrecht had doorlopen, de boel zou overnemen. Puntje was alleen dat hij, ook door z'n leeftijd, er eigenlijk nog niet aan toe was. Als mogelijke oplossing kwam zus Hennie met haar man naar Zeist om dan gezamenlijk verder te gaan. Helaas bleek dit niet te werken. Broer en zus gingen hun eigen gang en verlieten het bedrijf. Ik zelf was in 1975 pas 15-16 en nog lang niet toe aan het hebben van een bedrijf. En daarmee was de kous af. Er was dus geen opvolging en Cees moest op zoek naar een koper.

2) Begin jaren 70 leek het erop dat heel Nederland en verre omstreken wel voorzien was van mes en vork... Bovendien werd het zelf produceren van bestek eenvoudig te duur. De stampmachines werden oud en de hele industrie was dringend aan modernisering toe. Al snel besloten SOLA en GERO maar helemaal te stoppen in Zeist. SOLA ging verder als doorverkoper van allerlei keukengerei uit Solingen en de GERO slankte flink af en sloot in Zeist in 1978 definitief de deuren. Andere fabrieken als W. van Veluw, Nieuwpoort, Hooijkaas en Gebr. Roosmalen bleven overeind maar de vraag naar omplakte doosjes zakte behoorlijk in.

Afb. 26

1974-1975

3)

Eind 60'er jaren kondigde de gemeente Zeist aan dat het hele gebied tussen de Voorheuvel en de Slotlaan op de schop zou gaan. Nou was dit inderdaad niet het meest wonderschone stukje Zeist maar dit was wel een erg rigoureuus plan....en je verwacht het niet... de Bie zit er midden in. Volgens plan zou er begonnen worden met slopen vanaf 1974. Vooruitlopend hierop besluit Cees in 1968 alvast uit te kijken naar een nieuwe locatie in Zeist. Op de Julianalaan naast klant W. van Veluw staat een pand met een flink stuk grond en goede bestemming te koop. Het is van de voormalige houthandel van Vulpen geweest. De woning is nog volledig in originele staat (1934). Eén waterkraan en

Afb. 27

pomp in de keuken. Achter een kantoortje, een grote schuur, een kaploods bedekt met golfplaten en een grote verwaarloosde moestuin. Alles in bedenkelijke staat. De golfplaten vliegen tijdens de storm van 1973 door de ruiten van de bureen....

Afb. 28

Na de verkoop in 1975 bouwde de koper met de bouwtekening, die al klaar en goedgekeurd was, de bedrijfsruimte die Cees voor ogen had. Intussen is die alweer gesloopt en de hele achtertuin is samengevoegd met het voormalige terrein van Van Veluw. Er is nu een compleet nieuw woonwijkje gebouwd.

1974-1975

De sloop op de Voorheuvel begon in 1974. Elk pand dat leeg kwam werd direct aangepakt. Als eerste verdwenen de beide winkels van Van Dam en de poort.

Nadat alles weg was werd de open plek voor de werkplaats parkeerterrein. De voormalige fietsenshowroom bleef nog even omdat Cees die er nog net op tijd bij kon huren....pegels tellen tenslotte, ook bij de gemeente Zeist.

Afb. 29

Afb. 30

In 1975 verdwijnt dan definitief het laatste stukje. Dit is er voor terug gekomen, veel beter, zeg nou zelf..

Afb. 31

1975

Dit alles bij elkaar zorgde er voor dat Cees de boel verkocht. Een koper was relatief snel gevonden: de hr. De Groot. Deze man zag wel brood in de kartonnage en ging vol vertrouwen aan het werk. Hij kocht het Cartonagebedrijf Acarti in Apeldoorn erbij, verhuisde alles naar Apeldoorn en ging als “AKARTI” verder met het bedrijf. Onder andere de Apeldoornse bestekfabriek AMEFA werd een grote klant.

Afb. 32

AKARTI

Kraaienweg 30
Postbus 124
7300 AC Apeldoorn
Telefoon 055 - 23 27 85
Bankrelatie:
N.M.B. Apeldoorn
Rek. nr. 65.31.65.471
Rabo Bank Apeldoorn
Rek. nr. 39.33.53.486
Postgiro nr. 47 87 70
Handelsreg. Zutphen 31291

Afb.33

APELDOORNSE KARTONNAGE INDUSTRIE
v/h Succes Zeist en Acarti Apeldoorn

Amefa
Postbus 72
Apeldoorn t a.v Hr.

Zoals zo vaak verliep de overdracht van het bedrijf niet geheel zonder strubbelingen maar het eindresultaat was dat Cees en vrouw vertrokken naar een appartement aan de boulevard van Fuengirola aan de Costa del Sol. Klaar.

Afb. 34